

Monety

– XVIII Mistrzostwa Świata w piłce nożnej NIEMCY 2006 –

Rewers: Z prawej strony wizerunek biegnącego piłkarza na tle stylizowanego wizerunku środkowej części boiska piłkarskiego. Z lewej strony u dołu zmieniający się w zależności od kąta patrzenia wizerunek piłki nożnej. Z prawej strony półkolem napis: MISTRZOSTWA ŚWIATA W PIŁCE NOŻNEJ. U góry z lewej strony napis: NIEMCY/2006. U dołu z lewej strony napis: FIFA.

Projektant monety: Urszula Walerzak

nominał	10 zł
metal	rdzeń: Ag 925/1000 platerowane Au 999/1000; pierścień: Ag 925/1000
stempel	lustrzany
średnica	32,00 mm
masa	14,14 g
wielkość emisji (nakład)	80.500 szt.

Awers: Centralnie, wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Wokół orła półkolem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA oraz oznaczenie roku emisji: 2006. Wokół stylizowana siatka bramki, na jej tle, poniżej oznaczenia roku emisji napis: 10 Zł. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Stylizowany wizerunek piłkarza kopiącego piłkę. Powyżej, na tle stylizowanego wizerunku słońca, stylizowany wizerunek piłki nożnej. Z lewej strony piłki półkolem napis: FIFA. W otoku napis: MISTRZOSTWA ŚWIATA W PIŁCE NOŻNEJ NIEMCY 2006.

Projektant monety: Robert Kotowicz

nominał	10 zł
metal	925/1000 Ag
stempel	lustrzany
średnica	32,00 mm
masa	14,14 g
wielkość emisji (nakład)	70.000 szt.

Awers: : Z prawej strony fragment stylizowanej piłki nożnej, na jego tle: z lewej strony wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, z prawej - napis: 10 Zł. Z lewej strony półkolem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA oraz oznaczenie roku emisji: 2006. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

nominał	2 zł
metal	stop CuAl5Zn5Sn1
stempel	zwykły
średnica	27,00 mm
masa	8,15 g
wielkość emisji (nakład)	1.200.000 szt.

Awers: : Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-06, pod orłem napis: Zł 2 Zł, w otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Centralnie, na tle wizerunku stylizowanej piłki nożnej, stylizowana mapa Polski. W dolnej części piłki stylizowany napis: 2006/FIFA. W otoku napis: MISTRZOSTWA ŚWIATA W PIŁCE NOŻNEJ NIEMCY.

Na boku: Ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant awersu: Ewa Tyc-Karpińska

Projektant rewersu: Urszula Walerzak

Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Polskiej SA w Warszawie.

Skład i druk: Drukarnia NBP

Projekt: DECORUM

W dniu 26 kwietnia 2006 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety, upamiętniające XVIII Mistrzostwa Świata w piłce nożnej, o nominałach:

- 100 zł – wykonaną stemplem lustrzanym w złocie;
- 10 zł – wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze, z efektem kątowym;
- 10 zł – wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze platerowanym złotem;
- 2 zł – wykonaną stemplem zwykłym w stopie Nordic Gold.

9. czerwca mecz Niemcy – Kostaryka rozpocznie XVIII finały Mistrzostw Świata w piłce nożnej. Mistrzostwa odbędą się w Niemczech po raz drugi. Poprzednie rozegrano w tym kraju w 1974 r.

W grudniu 2003 r. we Frankfurcie nad Menem odbyło się losowanie grup eliminacyjnych, mających wyłonić 31 z 32 finalistów. Ostatnie miejsce zarezerwowano dla gospodarzy, tradycyjnie zwolnionych z kwalifikacji. W walce o prawo gry w mistrzostwach, do listopada ubiegłego roku, uczestniczyło aż 157 reprezentacji. Następnie 9 grudnia w Lipsku dokonano losowego podziału finalistów na następujące grupy:

- A: Niemcy, Kostaryka, Polska, Ekwador
- B: Anglia, Paragwaj, Trynidad i Tobago, Szwecja
- C: Argentyna, Wybrzeże Kości Słoniowej, Serbia i Czarnogóra, Holandia
- D: Meksyk, Iran, Angola, Portugalia
- E: Włochy, Ghana, Stany Zjednoczone, Czechy
- F: Brazylia, Chorwacja, Australia, Japonia
- G: Francja, Szwajcaria, Korea Południowa, Togo
- H: Hiszpania, Ukraina, Tunezja, Arabia Saudyjska

Dwie najlepsze drużyny z każdej z nich zakwalifikują się do kolejnej rundy, w której walka o tytuł będzie prowadzona systemem pucharowym (przegrywający odpada).

Zawodnicy będą rywalizowali na dwunastu stadionach zbudowanych specjalnie na finały lub gruntownie na ten cel zmodernizowanych. Niemcy wydali na to aż 1,4 miliarda euro. Najwięcej – 242 miliony, na przebudowę Stadionu Olimpijskiego w Berlinie (był główną areną Igrzysk Olimpijskich w 1936 r.), na którym odbędzie się 9 lipca mecz finałowy. Najnowocześniejszym obiektem jest stadion w Gelsenkirchen, z wysuwaną murawą i zamykanym dachem.

Tytułu mistrzowskiego broni zespół Brazylii, uważany za faworyta imprezy (drużyna tego kraju jest najbardziej utytułowana w historii futbolu). W ostatnim finale, rozegranym przed czterema laty w japońskiej Jokohamie, pokonała Niemcy 2:0. Brazylijczycy aż pięć razy byli mistrzami świata (1958, 1962, 1970, 1994 i 2002). Jest to jedyna drużyna, która występowała we wszystkich turniejach finałowych.

Trzykrotnie mistrzostwo zdobywały reprezentacje Włoch (1934, 1938, 1982) i Niemiec (1954, 1974, 1990). Po dwa tytuły mają piłkarze Urugwaju (1930, 1950) i Argentyny (1978, 1986). Raz mistrzami świata byli Anglicy (1966) i raz Francuzi (1998).

Zwycięski zespół otrzymywał do 1970 r. przechodni Puchar Rimeta, czyli Złotą Nike. Brazylijczycy zdobyli ją na własność za trzeci tytuł mistrzowski. Niestety, bezcenne trofeum zostało im skradzione i nigdy

go nie odnaleziono. Nowe – Puchar Świata FIFA – zaprojektował Włoch Silvio Gazzaniga. Puchar ma 36 centymetrów wysokości, waży około 5 kilogramów i wykonany jest z 18-karatowego złota.

Legendarny król futbolu, Brazylijczyk Pele, jako jedyny piłkarz trzy razy zostawał mistrzem świata. W 1958 r., gdy dokonał tego po raz pierwszy, nie miał jeszcze skończonych osiemnastu lat. Tylko dwóm osobom – Brazylijczykowi Mario Zagalo (1958, 1962 i 1970) oraz Niemcowi Franzowi Beckenbauerowi (1974 i 1990) udało się wywalczyć tytuł najpierw w roli zawodnika, a następnie trenera. Ten drugi jest teraz szefem komitetu organizacyjnego Mistrzostw. Jedynym trenerem, który może się poszczycić dwoma tytułami, pozostaje Vittorio Pozzo – zdobył mistrzostwo z reprezentacją Włoch w 1934 i 1938 r.

Reprezentacja Polski po raz siódmy zagra w finałach. Swoje występy zapoczątkowała w 1938 r. we Francji. Przegrała po dogrywce z Brazylią 5:6 i została wyeliminowana z turnieju. Ernest Wilimowski zdobył wtedy aż 4 bramki!

Na następny start Polacy czekali do 1974 r., zdobyli wtedy (na czele z trenerem tysiąclecia – Kazimierzem Górskim) trzecie miejsce. Grzegorz Lato został królem strzelców imprezy (7 bramek). Kazimierza Deynę uznano za jednego z trzech najlepszych piłkarzy turnieju (wyprzedzili go tylko – Holender Johann Cruyff i Franz Beckenbauer), a polską drużynę za rewelację Mistrzostw.

W swoim trzecim starciu w Mistrzostwach w 1978 r. Polacy zajęli 5-6 miejsce (zakończyli udział w turnieju w II rundzie na 3. pozycji w jednej z dwóch grup eliminacyjnych). Cztery lata później zakończyli występ w finałach znów na medalowej, trzeciej pozycji. Dokonali tego pod kierunkiem trenera Antoniego Piechniczka, jedynego szkoleniowca, który poprowadził reprezentację w dwóch finałach. Próbowali także w 1986 r., choć już bez większego powodzenia (odpadli w 1/8 finału). To był pożegnalny występ Władysława Żmudy, który jest polskim rekordzistą – wziął udział w czterech finałach Mistrzostw Świata, występując podczas nich w 21 meczach. W trzech turniejach grali (w każdym zdobywając bramki) – Grzegorz Lato i Andrzej Szarmach.

Gdy przed czterema laty nasi piłkarze, po szesnastoletniej przerwie, znów zakwalifikowali się do finałów, radość i oczekiwania związane z ich występem były wielkie. Z pewnością zbyt duże, bo drużyna prowadzona przez Jerzego Engela zajęła w grupie eliminacyjnej ostatnie miejsce. Dlatego trener Paweł Janas, który w ubiegłym roku wywalczył awans do niemieckich Mistrzostw, jest bardzo ostrożny w przewidywaniach i stawia sobie za cel podstawowy – wyjście z grupy. Na pewno nie przekracza to możliwości jego drużyny. Poza tym niemieckie stadiony są bardzo szczęśliwe dla Polaków. To na nich odnosili największe sukcesy – zdobyli złoty medal olimpijski (1972) i trzecie miejsce w Mistrzostwach Świata (1974).

Piłkarskie Mistrzostwa Świata to największa, obok letnich igrzysk olimpijskich, impreza sportowa. Jest organizowana co cztery lata i cieszy się niewiarygodnym zainteresowaniem kibiców. Dlatego zdobycie biletu na wybrany mecz tegorocznych Mistrzostw nie należy do łatwych zadań. Za najtańsze (najmniej atrakcyjne miejsca na meczach grupowych) trzeba zapłacić 35 euro. Najdroższe bilety

(najlepsze miejsca w spotkaniu finałowym) kosztują 600 euro. Sprzedaż biletów, za pośrednictwem Internetu, rozpoczęła się już 1 lutego 2005 r. Na pierwszą partię 812 tysięcy kart wstępu, przeznaczonych dla indywidualnych kibiców, napłynęło ponad cztery miliony ofert z 195 krajów! O ich przydziale zadecydowało losowanie. Jeszcze więcej było chętnych na kolejne 250 tysięcy biletów możliwych do nabycia na początku tego roku. Organizatorzy otrzymali na nie aż sześć milionów zamówień!

*Dariusz Kurowski
dziennikarz sportowy*

Wszystkie monety emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

nominał	100 zł
metal	900/1000 Au
stempel	lustrzany
średnica	21,00 mm
masa	8,00 g
wielkość emisji (nakład)	10.500 szt.

Awers: Centralnie, na tle stylizowanego fragmentu piłki nożnej, wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Powyżej orła, na krawędzi piłki, stylizowane sylwetki sześciu piłkarzy. U góry półkołem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, oznaczenie roku emisji: 2006 oraz napis: 100 ZŁ. Obok lewej łapy orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Na tle stylizowanego wizerunku środkowej części boiska piłkarskiego, stylizowane wizerunki dwóch piłkarzy oraz piłki nożnej. Powyżej napis: NIEMCY/2006. Z prawej strony napis: FIFA. Z lewej strony półkołem napis: MISTRZOSTWA ŚWIATA W PIŁCE NOŻNEJ.

Projektant monety: Urszula Walerzak